

До початку роботи за укладеним трудовим договором власник або уповноважений ним орган зобов'язаний:

1) роз'яснити працівникові його права і обов'язки та проінформувати під розписку про умови праці, наявність на робочому місці, де він буде працювати, небезпечних і шкідливих виробничих факторів, які ще не усунуто, та можливі наслідки їх впливу на здоров'я, його права на пільги і компенсації за роботу в таких умовах відповідно до чинного законодавства і колективного договору;

2) ознайомити працівника з правилами внутрішнього трудового розпорядку та колективним договором;

3) визначити працівникові робоче місце, забезпечити його необхідними для роботи засобами;

4) проінструктувати працівника з техніки безпеки, виробничої санітарії, гігієни праці і протипожежної охорони.

Працівник повинен виконувати доручену йому роботу особисто і не має права передручати її виконання іншій особі, за винятком випадків, передбачених законодавством.

Працівник має право розірвати трудовий договір, укладений на невизначений строк, попередивши про це власника або уповноважений ним орган письмово за два тижні. У разі, коли заява працівника про звільнення з роботи за власним бажанням зумовлена неможливістю продовжувати роботу, власник або уповноважений ним орган повинен розірвати трудовий договір у строк, про який просить працівник.

Працівник має право у визначений ним строк розірвати трудовий договір за власним бажанням, якщо власник або уповноважений ним орган не виконує законодавство про працю, умови колективного чи трудового договору.

Дотримання законодавства України стосовно забезпечення належного рівня безпеки працівника під час виконання ним трудових обов'язків шляхом укладання трудового договору дозволяє підвищити рівень зацікавленості сторін щодо формування належних умов праці з метою підвищення рівня продуктивності та безпеки праці.

ЩО ДО ПРОФІЛАКТИКИ ВИРОБНИЧОГО ТРАВМАТИЗМУ

Орлова Я. О.

Науковий керівник – Мороз М.О., канд. техн. наук, доцент

Невід'ємною складовою стійкого функціонування промислових підприємств в сучасних умовах є цілеспрямована робота з управління виробничими ризиками. Під цим поняттям в першу чергу розуміється вміння виявити, оцінити, знизити і проконтролювати ризики травму-

вання. Найбільшу актуальність ця проблема набуває для підприємств з повним технологічним циклом, що включають в себе електроенергетичні комплекси.

Якщо функціональні обов'язки співробітників підприємства входить виконання робіт підвищеної небезпеки, що проводяться за нарядами і розпорядженнями, то як правило, використовується в технологічному процесі обладнання, матеріали або речовини в технології виробництва підприємства обумовлюють наявності підвищеного ризику травмування та профзахворювання, що тягне за собою трудові і соціально економічні втрати.

Роботи персоналу в основних цехах більшою мірою регламентуються забезпеченням поточної експлуатації обладнання. Високий рівень контролю за коштами організаційно-технічних заходів забезпечує зниження ризику травмування, і як наслідок, відсутність випадків ушкодження здоров'я. Однак на сьогоднішній день рівень травматизму по галузях залишається досить високим, з різних причин.

Виходячи з цього, аналіз виробничого травматизму є одним з інструментів управління охороною праці. На основі актів спеціальних розслідувань групових, важких і смертельних випадків, спеціальних обстежень та перевірок проводиться аналіз причин, що призводять до нещасних випадки та професійні захворювання, визначається перелік заходів боротьби з травматизмом, вживаються конкретні заходи для усунення небезпечних і шкідливих факторів. Поетапний аналіз чинників травматизму, повинен враховувати всі складові виробничого середовища технологічного процесу. А це виявлення зав'язків між умовами праці, травматизмом і людським фактором:

- виявлення всіх причин нещасного випадку, які привели до травми.

- встановлення взаємозв'язку тих причин, які безпосередньо призвели до нещасного випадку.

- визначення основної причини нещасного випадку (бажано-технічної), що викликала травмування потерпілого.

Відомі різні методи аналізу виробничого травматизму; в нашій країні застосовуються статистичний і монографічний.

Свою діяльність будь-який підприємець або відповідальна особа підприємства чи структурного підрозділу прагне вести таким чином, щоб звести до мінімуму величину збитків. Успіху в цьому напрямку буде залежить від використання набутих до сьогоднішнього дня практик у науковій області у сфері управління ризиками. Використання в рамках підприємства здобутків та досвіду тих, хто впровадив систему управління ризиками на підприємстві та успішно її реалізує - дасть

можливість адекватно реагувати на загрози, у вигляді збитків від травматизму та професійних захворювань.

Управління ризиком регламентується вимогами безпеки при експлуатації технічних систем. Дані документи встановлюють принципи ідентифікації та оцінки ризику, організації коригувальні та запобіжні дії, визначають основи вибору і реалізації методів управління ризиком. Також під управлінням ризиком мається на увазі комплекс заходів, спрямований, перш за все на забезпечення сталого існування підприємства, що запобігає виникненню непередбачених втрат. Даний комплекс заходів включає в себе:

- виявлення ризику (ідентифікація);
- визначення ймовірності настання негативної події і оцінка ризику;
- визначення ступеня надійності процесу;
- регулювання рівня ризику;
- виконання корекції рівня ризику різними способами.

Систему управління ризиком ушкодження здоров'я умовно можна розділити на два етапи: ідентифікація і стратегія. Управління ризиками на підприємстві, визначення допустимих значень параметрів, визначення методів управління ризиком – це ті задачі, які визначають основи вибору і реалізації методів управління ризиком на підприємстві. Практичним кроком, є проведення превентивних заходів, спрямованих на попередження імовірності настання ризику пошкодження здоров'я. Попереджувальні та регулюючі заходи: усунення ризику настання негативної події; використання організаційних і технічних заходів для обмеження ризику в джерелі його зародження; застосування адміністративних заходів для встановлення обмеження по часу контакту зі шкідливими і небезпечними виробничими факторами, зниження ризику пошкодження здоров'я на етапі проектування, шляхом раціонального розміщення обладнання, оптимізація виробничих систем, застосування безпечного технологічного процесу.

ЗАЛЕЖНІСТЬ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ ВІД ФАКТОРІВ ВИРОБНИЧОГО СЕРЕДОВИЩА

Коновалов О. Ю.

Науковий керівник – Нестеренко С. В., канд. техн. наук, ст. викл.

Актуальність проблеми. Значну частину свого працездатного періоду життя людина витрачає на працю, яка є основним видом діяльності, оскільки пов'язана з виробництвом суспільно корисних продуктів – матеріальних та ідеальних.

В свою чергу праця як процес являє собою єдність трьох складників: